

Dosarul nr. 3ra-872/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud: V. Severin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Isidor Vascan,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Isidor Vascan împotriva Primăriei comunei Mîrzești și Liuba Molovata cu privire
la anularea actului,

împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de către Isidor Vascan și a fost menținută hotărârea din 28
septembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 28 noiembrie 2013, Isidor Vascan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei comunei Mîrzești cu privire la anularea actului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că după primirea la data de 24
septembrie 2013 a cererii de chemare în judecată depusă de către Liuba Molovata, cu
unele anexe, a luat cunoștință de actul nr. 488 din 16 mai 2013 emis de Primăria comunei
Mîrzești, raionul Orhei.

Conform acestui act, semnat de către primarul V. Petrașco și inginerul cadastral V.
Canțîr, Vascan Isidor a construit o șură în gospodăria lui, o parte a căreia se află pe terenul
ce aparține Liubei Molovata cu nr. cadastral XXXXX și suprafața totală de 0,0525 ha,
adiacentul 9-8 a fost schimbat cu 0,81 metri pe terenul ultimei, iar conform planului
sectorului adiacentul 10-9 distanța pe plan este de 4,56 metri, în prezent la măsurare
depistându-se până la șură distanța de 3,75 metri, ceea ce probează că s-a comis o
acaparare de teren.

Consideră că actul nr. 488 din 16 mai 2013 este ilegal și neîntemeiat, fiind întocmit
în lipsa lui, motiv din care la 30 septembrie 2013 a înregistrat la Primăria com. Mîrzești
o cerere prealabilă, prin care a solicitat verificarea și anularea actului respectiv. Însă, nu

a primit niciun răspuns.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 14-19 din Legea contenciosului administrativ și a solicitat anularea integrală a actului nr. 488 din 16 mai 2013 emis de Primăria com. Mîrzești, ca fiind ilegal și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 20 februarie 2014 a Judecătoriei Orhei, a fost atrasă în proces în calitate de copârât Liuba Molovata.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea depusă de către Isidor Vascan a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de fond a ajuns la concluzia că actul nr. 488 din 16 mai 2013 întocmit de Primăria com. Mîrzești nu poate constitui obiect al acțiunii în contencios administrativ, or, actul este unul constatator, însă nu unul decizional care ar produce efecte juridice pentru părți. Mai mult ca atât, Isidor Vascan nu a invocat niciun temei de fapt și de drept care ar demonstra încălcarea drepturilor sale prin întocmirea acestui act.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Isidor Vascan și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că soluția instanței de fond este întemeiată și legală, deoarece Isidor Vascan deși a solicitat anularea actului nr. 488 din 16 mai 2013, nu a indicat care drepturi sau interesele legale îi sunt lezate prin actul dat și solicită protecție judecătorească prin anularea acestuia.

La data de 29 mai 2019 Isidor Vascan a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 28 septembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat că instanța de apel nu s-a expus în privința argumentelor invocate în cererea de apel.

Consideră că actul nr. 488 din 16 mai 2013 reprezintă un act administrativ, deoarece este emis de către o autoritate publică, în baza și în vederea exercitării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi de drept administrativ. Astfel, actul contestat cade sub incidența prevederilor Legii contenciosului administrativ.

A indicat că ilegalitatea actului nr. 488 din 16 mai 2013 a fost probată prin înscrisurile prezentate în instanța de fond și prin faptul că a fost întocmit în lipsa lui, fără a-i fi asigurată exercitarea drepturilor lui. Concluziile eronate din acest act au fost combătute prin raportul de constatare, planul geometric, actul de restabilire a punctelor de cotitură a terenului întocmit de SRL „Afina-VSh” și anexate la dosar, prin care s-a stabilit că terenul intinatei Liuba Molovata nu este afectat în niciun fel de vreo construcție amplasată în apropiere și nu există nicio acaparare a terenului din partea recurentului.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 martie 2019.

Decizia instanței de apel redactată integral a fost expediată în adresa părților la data de 15 aprilie 2019, potrivit scrisorii de însoțire nr. 4304 (f.d. 74), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia de către recurent.

Astfel, recursul, depus la data de 29 mai 2019 de către Isidor Vascan, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Isidor Vascan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Isidor Vascan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Isidor Vascan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Isidor Vascan se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh